A

28 Ὀκτωβρίου. Τώρα ἐκοιμήθημεν ἀπὸ τὰ λίγη καὶ ἐκινήσαμεν
ἐπὶ τὰς ὀκτώ, ἀλλὰ ἄρχισε νὰ βρέχει πάλιν - - - -
Εἰς τὰς ὀκτὼ (? τὴν ἐπομένην μᾶλλον?) ἐφθάσαμεν εἰς Selyvria
καὶ ἔχασε τὸ περίεργον μας. Διὰ πόλεως ὀλίγα μέγαρα
τοῦρκικα, πολλὰ ὅμως ἐρειπωμένα καὶ ἄλλα ἐρειπώνονται
δυνατὸν νὰ περιπατήσῃ κανεὶς, ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ καὶ ἀνεβαίνει
ἐπάνω εἰς τὰ θεμέλια εἰς τοὺς Bacchus. Ἐπειδὴ
ἔμεινε πολὺ ὥρα νὰ ἴδωμεν περίεργα καὶ τὰ ἀρχαῖα ἴχνη, ἤθελα
βάλλει, ἐδούλευα καὶ Μουσταφᾶ, ὁ ὁποῖος δὲν ἠδυνήθη νὰ μὲ
τὸ προσπεράσῃ εἰς τὸ μέρος αὐτό. Εἶναι πραγματικὰ περίεργον, διότι
πάλι τόσον ἄσχημον καὶ τόσον ἀξιόλογον δὲν ἠμπορεῖ εἰς
τὸν χῶρον αὐτὸν. Τὸ βούλγαρι εἶναι ὀλίγη γυναῖκα καὶ ὀλίγη ἀχρεῖα καὶ λιμπρασμὸ-
νη. Τυρὶ καὶ ἀγελάδα (curds) εἶναι μονὰ, ἀπαράδεκτον νὰ τρώγωμεν βοδινὸν (cattle). Ὅ τι
γυρεύετε ἐκεῖ πολὺ δὲν ἠμπορεῖ βούλγαρι. Εἶναι περίεργον, ὅτι τὸ τυρόγαλα μόνον
τυρί, yoourt, curds, kaimac καὶ ἄλλα γλυκὰ, δὲν ἔπαθαν ἄνθρωπον κανένα
τρόπον νὰ χύσῃ τὸ ice cream καὶ τὸ γλυκὸ τὸ καλοκαιρινὸ βούλγαρι. Ἐκεῖνος
ὁποῦ μᾶς ἐκολούθησε τὸ ἄνθρωπον ἀνάμεσα ἀπόλυτη ἀνάγκη, καὶ εἶναι ψαρεύοντας μὲ
τὸ χαμόγελον (coarse), τρώει, δὲν ἔχει πρᾶσα, τὸ ὁποῖον δίδεται ἀπὸ τὴν
Ρωσίαν εἰς βαρβαρικὰ δίγραμμα, διὰ ἔχομεν λίγα ἐδῶ νὰ λίγον γλυκὸ καὶ καθαρὸν καὶ
ἐφοῦ ἀφήσῃ αὐτὸ γάλακτος καὶ ἐκάθησε.

Ἀπὸ κάθε πλευρὰ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πλησιάζει τὴν ἀρχαίαν αὐτὴν πόλιν,
εἶδε ἀπὸ ξηρᾶς εἶναι ἀπὸ θαλάσσης, σιβαρὰ καὶ ὄχι ἐρείπια (venerable-looking
ruins) εἶναι ὑψηλὰ ἐπὶ ἀξιώσεως ὑψηλοῦ (an eminence).

Ὅλα δείχνει προσπαθοῦμεν ἀπ' ἐδῶ, εἰς καλαμπόκι χιόνι, καὶ ὅλη ἡμέρα ἐκάθ' ὁδο-
πορίαν ἔξω εἰς Τουρκίαν, διὰ ἔχει ὅλη μέρα, ἄλλη καὶ ἄλλη ἡμέραν
νὰ διαβοῦμεν. Τώρα ἐπέρασεν νὰ λάβῃ ἡμέρα.

Ἐξημερώσαμεν ἀπὸ μίαν ὀμορφιὰν πλησιὰ Βυζάντιον καὶ χαμὸ νὰ μὲ ὄψιν

Ἡ πόλις Selyvria εἶναι πολὺ ἀρχαία. Τὴν ἐπροσώπευε ὁ "Ηρόδοτος, ὁποῦ τὴν κάνει "Σηλυ-
βρία", ἀλλὰ ὕστερα "Ἠβρία" ὀνομάζει πόλιν εἰς τὴν γειτονικὴν ἀρχαίαν θράκην. Καλὰ
τὴν ἐλέγεν Selymbria. Τώρα ἔχει ἐπαινέσῃ τὴν ἀρχαίαν καὶ πρέπει ὀρθο-
γραφίαν τὴν Selyvria, τὸ Ἑλληνικὸν ἐπροφέρομεν ὅτι.

Εἰς τὸ μέσον ἀπέναντι. Ἔτσι εἶναι καὶ σήμερα
Καὶ ἡ ἀρχαία πόλις, ἔτσι ἔλαβεν Ἑλληνικὴ πόλις, ἦτο ἐκτισμένη ἐπὶ ἀκροπόλεως εἰς τὸ
ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν λόφων (stood on an akropolis on the summit of a hill). Τὰ λίγα ἀκόμη
φαίνεται ἐδῶ καὶ (the walls are yet entire). Ἀπὸ τὸν τρεῖς πλευρὰς μεγάλον ὑψη-
λὸν, ἡ ἀκρόπολις πλευρὰ εἶναι ἀπόκρημνον καὶ ὑψηλὸν περίεργον (a steep and lofty precipice)
ὑψούμενον ἐπὶ τῶν θαλάσσων (overhanging the sea) καὶ δίνουν ἀπρόσιτον καὶ
κάθετον πλευρὰν (and presenting an inaccessible and perpendicular face) ἐξαίσιον ἐπίφο-
βον, ὅπως τὸ Dover Cliff (as alarming to look over as). Αἱ πλευραὶ τῶν λιγῶν κατελήγουν
εἰς τὸ περιγιάλι, ἀφήνουν μεγαλοπρεπῆ ἔκτασιν ἀνοικτὴν πρὸς τὴν θάλασσαν (leaving a magnificent esplanade to the sea) καὶ ἐκατέβαινεν ἀπότομα πρὸς τὴν ἀρχα-

διὰ ἀπὸ κάθε λυγκιὰν ὀχύρωμα. Οἱ Ἕλληνες ἐπροτίμησαν, διὰ ἐλάχιστα τειχοῖδος, ὅπου διὰ δὲν ἀφῆκαν λοιπὸν (and more securely guarded than by any artificial fortification. The greeks therefore, built no wall here, where none was necessary.)

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἐπάνω ἐδάφους εἶναι τελείως ἐπίπεδον. Καὶ ἔτσι οὐδεμία πόλις εἰς τὸν κόσμον δύναται νὰ ἐπιδείξῃ τοιοῦτο πλάτος καὶ ἐπιβάθρα platform (and, perhaps no town in the world can present so fine and commanding platform)
Ὁ χῶρος ὁ ἐντὸς τῶν τειχῶν εἶναι γεμάτος εἰς πολλὰ σπίτια καὶ χαμηλὰ ὁδοὺς, κατοικούμενα κυρίως ἀπὸ Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας (the area within the walls is filled up with mean houses and some dirty streets, inhabited principally by Jews and greeks).
Τὰ τείχη εἶναι κτισμένα ἀπὸ λαξευμένους (hewn) λίθους, καὶ ξυλεία (interlayed with strata) Ρωμαϊκῶν τούβλων (of Roman brick) μερικῶν ὑπερθύρων ἐπίσης ξυλίνων τοποθετημένων εἰς τὸ ἔδαφος (of large square flooring tiles).
Σώζονται ἀκόμα πέντε πύλαι (there are five gates yet standing), τὰς ὁποίας κλείουν εἰσέτι.
Ἐπὶ μιᾶς ἀπὸ αὐτὰς τὰς πύλας ὑπάρχουν μία πολὺ ὡραία (a very perfect) Ἑλληνικὴ ἐπιγραφή. Εἶναι λαξευμένη in relief ἐπὶ πολλῶν λίθων, μὲ μεγάλα γράμματα (it is cut in relief on several blocks of stone, in large letters) Αἱ λίθοι αὐτοὶ εἶναι προφανῶς πολὺ ἀρχαῖοι καὶ τὸ ὕψος, καὶ ὅλον ἀπολύτως μία γραμμή, τοποθετημένη ἐπὶ τοῦ τοίχου ἀγνίδος τῆς πύλης, καὶ ἐκτείνεται εἰς ἀρκετὸν ἀπόστασιν ἀπὸ ἑκατέρωθεν τὰς ἀψῖδος (these are inserted in the wall, and the whole forms one line, placed very high over the arch of the gate, and extending a considerable way at each side).
Ἡ ἐπιγραφή, καίτοι πολὺ παλαιὰ καὶ τελείως διαλεμμένη, δὲν ἠδυνάμην νὰ τὴν ἀναγνώσω, ἐφαίνετο τόσον ὑψηλὰ, καὶ ὅλως διόλου κεκαλυμμένη ἀπὸ λειχῆνας, ὥστε καὶ δύο ἢ τρεῖς λίθοι ἦσαν φαινόμενοι ἀρκετὰ καθαροὶ καὶ τέλειοι. Δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀναγνώσω (the inscription, though apparently sharp and perfect, I could not read. It was placed so high, and covered so with lichens, two stones, however seemed to have escaped the vegetation) καὶ ἀνίχνευσα ἐπ' αὐτῆς τὸ ὄνομα ΘΕΟΔΩΡΑ.
Τρεῖς γυναῖκες φέρουν τὸ ὄνομα αὐτὸ εἰς τὴν Βυζαντινὴν Ἱστορίαν. Μία ἦτον ἡ σύζυγος Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, μητέρα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναφέρεται εἰς ἐκείνην, διὰ πολὺ μακρὰν, ἐπειδὴ τὸν ἐπολιορκήτα ἀπὸ τοὺς Φράγκους, ἐνῶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, θὰ ἦτο ὑπερβολικὰ μικρὸς ὁ Λαλιωνὸς χαμπιτῶρας. – Ἄλλη Θεοδώρα εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία συμβασίλευσε μὲ τὸν ἀδελφόν της Ζωήν, τὸν ὁποῖον τὸ ὄνομα εἰς τὰ νομίσματα, τὰ ὁποῖα ἔκοψε γράφεται ΘΕΟΔΩΡΑ καὶ Ω.
Τρίτη ἦτο ἡ Θεοδώρα σύζυγος τοῦ Θεοφίλου καὶ κόρη τοῦ Μιχαὴλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πολλὰ ὅμοιον καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, γράφεται μὲ Ο, καὶ ἄλλον πολὺ λίαν μεγαλυτέραν ἀθανασίαν εἶναι τὸ πρόσωπον εἰς ὃ ἀναφέρεται.
Δύνασθε αὐτὴν μὲ πλάγιον περιφέρειαν. Ὅλαι θεόφυτοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκδίξῃ σύζυγον ἀνήρ ἀπὸ ἀπόφασιν του, καὶ πολλαὶ γυναῖκες (ladies) λαμπρύνουν ἐπὶ πολλοῦ καὶ ἀρετὴν μεγάλην (accomplishments), παρασκάθηναι ἐκλογὴν τοῦ συζύγου του ... ὁ Διονυσόδωρος "ἀπίθανο τὸ ἄγαλμα του ἐπιμελῶς, μόνοι ἐφαίνετο diffident

ὑφοπαδὴ (skirting from notice). Εἰς αὐλὴν ἦλθε τὸ χρυσοῦν μῆλον καὶ ἐπὶ ὑφοπαδῆς
ὁ ὀφθαλμός. Αὐλὴ δὲ ἡ Θεοδώρα. Δὲν δίδεται τὴν ἐνδομύχον, ἀλλὰ δὲ
ἐμπρίσθιο δὲ τὴν μετριοφροσύνην του (her modesty) καὶ φρόνησιν. Μόλις τὸ θάνατο
τοῦ ὀφθαλμοῦ Δημήτρη Ἀριβανίτσα (Regent) τοῦ υἱοῦ του Μιχαὴλ καὶ ἐπὶ ἡδύνατο
ἦλθε ἐχθρὸς ἐναντίον τῆς δυναστείας πραγμάτων τὴν Ἀλβανοφωλιάν. Ἐπὶ Δημητρίου ὁ
μοναχὸς δὲ τὴν εἰδάβναι (but and) Παλιόμηλον ἡ Δημήτριος δὲ τὴν ἀναδίδωσιν
τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ἐναντίον.

Μεταξὺ τῶν ἐρειπίων (remains) τῆς Selyvria, ἐναι πολὺ ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ἐκ-
κλησία, πολὺ σεβαστὸν σύνολον (among the remains of Selyvria, is a very
ancient greek Church, held in great sanctity at this day).
Ὁ ὀδηγὸς μὲ ἔφερνε νὰ ἐνοικιάσω, ἡ ἐκλογὴ ἀπὸ ἐκείνα, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα ἦτο ἐπὶ τὸν
πόλεμο (τῶν Ἑλλήνων). Ἡ Θεοδώρα ἦτο Ἀλβανίτισσα τὸ 842. Καὶ ἂν ἡ ἐρείπια αὐτὴ ἀνατο-
μὴ ἔτο πλουσιώτατο, θὰ παρέμενε σιωπὴ ἐπὶ μὴ ὁπόταν ἡ Χριστιανικὴ λαμπὰς
ἐκαίετο ἀδιαλείπτως (without intermission) ἐπὶ 1000 ἐτῶν ἦτο.
Ἀπὸ τὴν ἄνω αὐλὴν πόλεν, ἐκλεκτὴν ἡ πλείστα πρὸ πάλαι πρὸ τὴν θάλασσαν
κατεσκευασμένη σχεδὸν κατ' ὀλιγωρίαν ἀπὸ τοῦ μέσου (from the upper town extends
Ἐχει τὴν modern the more modern one to the sea below)
Ἔχει μικρὰν λεωφόρα, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἦσαν ἀρκετὰ ἐρείπια πλοιῶν (on which
some craft were lying).
Ἀρκετοὶ (several) κάτοικοι τὴν κάτω πόλιν ὠνόμασαν τὴν Ἰτα-
λίαν. Καὶ πλέον ἢ ἅπαξ μὲ ἐχαιρέτησαν ἀπὸ τὰ παράθυρα, ἐνῶ διεχό-
μην αὐτὰ (I was more than once saluted by voices from the shoes as I
passed by) — "Ben Venuto Capitani: d' onde Bastimento?" — ὑποβάλλον
ὅλη ἐφθάνα ἐν τοιαύτῃ καὶ ἀνάρμενα πλοῖον.
Ἡ μόνη γλῶσσα τῶν Δυάκων, τῶν ὁποίων ὀλίγοι οἱ ἐγχώριοι (natives of) ἐν τοῦ-
τα ἐναι ἡ Ἰταλική.
Ὁ πλουσιώτερος τῶν κάτω πόλεων ἐναι πρὸ πάντων (principally) τουρκικὸν καὶ τὸ
παρόντος (at present).
Πρότερον (formerly) τὰ παράθυρα καὶ τὰ χάνια τὰ ἔχον Ἕλληνες.
Ὅλοι ἔφυγαν (fled) ἢ ἐξορίσθησαν. Καὶ τὰ μέρη τὰ καλύβαν τοῦ-
τοι (and their places occupied by Turks)
Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, σωζόμενα μεγάλα ἀριθμὸν ἦσαν Ἑλλήνων, καὶ ὁ ὑπάλ-
ληλος (attendant) τοῦτων.
Τώρα ὁ ἀριθμὸν ἐναι πάντοτε τούρκων καὶ ὁ ὑπάλληλος (attendant) μουσ-
Ἑλλήν.
Ἡ πόλις ἔχει (contains) 8000 πλοῖα κατοίκων
Καὶ ἀποδίδει μεγάλη καλὴ (ἴσα λιμένα, ὑπηρέσιαν) τὸ Κωνσταντινούπολιν.
Ἡ Σαλαβρία ἐναι ἐκλεκτὴ καὶ ἀσφαλὴς, τὸ ὁποῖον ἀποδείκνυται τὸ ἐν
μικρὸν κόλπον (or a bay).
Ὁ δρόμος μας περιστοιχίζει κατὰ μῆκος τοῦ κόλπου αὐτοῦ (bay), καὶ ἐπὶ τοῦ ἀσφα-
λοῦς, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται τὸ ἄλλο ἄκρον.

(ἀκολουθεῖ)

wails magnificent

Ὁ λιμὴν τῆς Ἡρακλείας φαίνεται ἐξ ἴσου παραμελημένος, ὅπως καὶ ἡ Σηλυβρία. Πράγματι, ὅλαι αἱ παράλιοι πόλεις τῆς Ἀλλοδαπῆς ὑποφέρουν παρομοίαν τύχην, ἔχουν μαζανίου εἰς ὄψιν ὀλιγοανθρωποῦν (are reduced to a few hamlets), αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι πολὺ περισσότερον ἀπὸ χωρία ψαράδων (which are little more than fishing villages).

Μόνη ἡ Rodosto δύναται νὰ ὀνομασθῇ (deserves the name) ἐμπορικὴ πόλις. Καὶ ὀφείλει τὴν εὐημερίαν της (prosperity) εἰς τοὺς Τούρκους, οἵτινες κατοικοῦσιν ἐκεῖ ἐπιδιώκουν εἰς ὀλιγαρκείαν καὶ ἀνάπαυσιν, ἔχουν ἀφθόνους ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, ἐξ ὧν ἐξάγουν σῖτον καὶ κρασί. Ἐφέρθη ἐπὶ τὰ καλὰ τὴν ἐπιχειρηματικότητα (their industry and activity) εἰς τοὺς ἀνθρώπους (indolent) Ἀναδόλιας τοὺς ὁποίους ἐκυβέρνησε.

Ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἡρακλείας (Erekli) ὁ δρόμος ἐστρίβει πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ ἐφεύγαμεν ἀπὸ τὴν παραλίαν.

Διεχωρίσθημεν τώρα τῶν θίασον τοῦ τύχου τοῦ Ἀναδολικοῦ, τὰ ἀμυντικὰ ἔργα (ramparts), ὁποὺ θὰ ἐπεθυμοῦσε, τὰ παράσημα ἢ μᾶλλον τύχαι (sic). Τὸν εἶδε τὸν Χριστιανὸν, κυβερνήτην τῆς πόλεως Μιτυλήνης. Ἐν ἄλλο ἐκυβερνᾶτο 505 ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀναδολικοῦ. Οἱ Τοῦρκοι τῆς Δανίας ἐκαμαν ἐπιδρομὰς εἰς τὰς χώρας τῶν Αὐτοκρατορίας καὶ ἀπειλοῦσε τὴν σφαγὴν τῶν Σλαβινίων ἐκαλίων τοῦ. Προσθέλλει ἐκεῖνοι, οἱ Τοῦρκοι ἐξήμεναν βοήθειαν ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸν βασιλέα τῶν Ἰκονίου Θεοδώριχον. Καὶ ἀπὸ μίαν τὸν πλοῦτον ἀπὸ μίαν τὸν, ἔδωκε τὸν φόβον τὸν ἐπὶ δυνάμεως τοῦ, εἶδαν τύχος ἀμύνου ἀπὸ τὴν Ἡρακλείαν ἀπὸ τὸν προπύλαιον μέχρι τῶν Δέρκων καὶ τοῦ Εὐξείνου. Τοῦτο ἐκύκλωσε τείχεσι ἐπιφάνειαν περὶ τὰ 140 μίλλια τὴν περιφέρειαν, καὶ γνωστὸν ἐκλήθη ὑπὸ τὸ ὄνομα Δίλεα τῶν Θρᾳκῶν. Οἱ βουλευόμενοι Ἔλαμπε τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατορίαν ἔθελε τὸν βάσιν δὲ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ εἰς (relied so much for protection on) τὸ τεῖχος πολὺ, ὥστε ἐκίνδυνον νὰ προχωρήσουν ἔξω αὐτοῦ (they scarcely ventured beyond it). Καὶ καλὰ ἦν ἐπίθεσιν τῶν Τούρκων ἐκαλίων τῶν Κονιοκαλιναπόλεως, ὁ χῶρος ἐντὸς τοῦ τείχους αὐτοῦ ἠδυνήθη νὰ γεμίσῃ, ὅλως διόλου ἐπιπλήρωθη. Τὸ τεῖχος σημαίνει τὴν ἀνανδρίαν (imbecility) τῶν ἀδυνάτων (feeble) κληρονόμων αὐτῶν. Σχεδὸν οὐδὲν ἴχνος ἀπομένει καὶ τῶν θεμελίων του εἶναι ὀλίγα μόνα (hardly a trace even of its foundation is to be seen at the present day).

Οὐδὲν δύναται νὰ εὑρεθῇ εἰμὴ ἐρείπια τὰ ἐκάθουν αὐτοῦ (down) εἰς τὰ ὁποῖα ἐφθάσαμεν, καὶ τὴν γονιμότητα τῶν ἐπαινοῦμεν). Εἶναι ἔρημος καθ' ὁλοκληρίαν μοναχικὴ (solitary) καὶ παραμελημένη. Εἰσερχόμεθα μέσῃ εἰς ἐκοιλάδα ἡ ὁποία ἦτο ἐπιμελῶς ἐργάσθη (turned up), τὰ φύλλα ἐκλήθησαν πίσω (behind) ἐδίδουν πλουσίαν ὕδωρ καὶ ἄφθονον ἀπόδοσιν (abundant harvest). Τὰ χωρία ἦσαν μέση (but there spots) ἦσαν πολὺ σπάνια καὶ παρεκαθόλου ἐλεεινά.

ἀναδολικοῦ)

Ἡ γῆ ἦταν χωρισμένη σὲ longitudinal partitioned out into chiftliks, ownership
σὲ τσιφλίκια (Turkish of consequence) κατοικοῦσε ἐν Κωνσταντινουπόλει. Οἱ γαιο-
κτήμονες αὐτοὶ (lords of the soil) ἦταν ἀναμεμιγμένοι μὲ τοὺς αἰωνίους (con-
stant) ἀναπαλαιστὰς (troublers) καὶ ἀλλαγὰς αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν,
καὶ συχνὰ πνιγόμενοι (strangled) ἢ ἐξοχίζονται. Ἅμα μὲ τοὺς πρώτους
θρύλλους (rumors) τῶν κακοτυχιῶν των, ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ (tenants)
οἱ ὁποῖοι κατέχουν (occupied) τὴν γῆν ἀμέσως φεύγουν (take flight) λαμβάνον-
τες μαζύ των ὅ,τι δύνανται νὰ συναποκομίσουν (with whatever property they
can lay their hands on) ἀπὸ τὸν πανικὸν καταλαμβάνοντα φόβον, ὅτι θὰ συμ-
πάθουν τὴν τύχην τῶν κυρίων των (from the well-grounded apprehension of being
involved in the fate of their landlord). Συνέπεια τῆς τοιαύτης
κατασάσεως ἀκαταστασίαν ἐξαιτίαν ἀσφαλείας (insecurity) ὁλόκληρος
ὁ τόπος (the whole country is now abandoned) τώρα εἶναι ἐρημοταφεῖον
μέγα καὶ ἀκριβῶς κατοικημένη (abandoned and depopulated)
Ὁ δρόμος ὁ ὁποῖος διέρχεται (leads) αὐτὸν τὸν τόπον αὐτὸν (plains) δὲν
εἶναι ἢ ἁπλοῦν καταπατημένον (beaten) μονοπάτι, ἀλλὰ (path), ἀλλὰ
ἀναλογοῦν ἐκατὸν ἢ ὀκτὼ πρόσωπα. Τὸ θέρος εἶναι μικροῦ ὕψους
limited breath) καὶ χωμάτινα ὅμως, ὅταν πίπτει ἡ βροχὴ (when
the rain sets in), τὸ σύνηθες μονοπάτι (path) καθίσταται ἀδι-
άβατον, καὶ ἐκάθε καταδεύτερος χρόνος νέον μονοπάτι παρα-
πλεύρως τῶν ἄλλων, ὥστε εἰς ἕνα μέρος ὁ δρόμος εἶναι τριακοντάμετρος ἢ
τεσσαρακοντάμετρος σαφῶς πλάτους.
Τὸν ταξιδεύοντα ὅμως, ὁδηγοῦν μερικὰ σημεῖα (the traveller is directed by
certain marks).
Εἰς μεγάλα διαστήματα (long intervals) βλέπουν δύο μικροσκοπικοὺς, ὁ-
μοίους πρὸς τοὺς μεγάλους ὅπου θημωνιαῖς (hay-ricks) μεταχειρίζονται οἱ Τσι-
γγάνοι ἐνταῦθα. Καθ' ὅλην τὴν ἐκτασίαν ἀνάμεσα τῶν ἀποίων ἐν Ἐδ-
ρένῃ, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τοιαῦτα πύργων σκοπιὰ, ἐμετρήσαμεν δύο δέκα, ἐπὶ ἑνὸς
τῶν ὑψηλῶν ὑψωμάτων ὀνομάζεται Μουσουθ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσε τὸ μέρος
ὡς στρατόπεδον (encampment).
Δὲν ὑπάρχουν χάσματα μεγαλυτέρου μεγέθους ἢ ἀρχαιολογικαὶ ἐποχαὶ εἰς τὰ ἐδά-
φη (in this neighbourhood).
Ἐκεῖ ὅμως αὐτὰ κεῖνται εἰς πολὺ μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις (at very distant
intervals) Ἄλλα σημεῖα ἐνταῦθα τὰ δρόμου ἦταν ἀναμεμιγμένα.
Τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον χιόνες ἐπιπόλαιοι ἄνεμοι δέρνουν (parcel-
ver) τὰς ἐπιφάνειας αὐτὰς, φέρουν μαζύ των μεγάλα ἀθροίσματα χιόνος
(immense drifts of snow), τὰ ὁποῖα κρύπτουν ἐκείνα ἀπαλείφουν (obliterate)
πᾶν ἴχνος τῶν ὑπαρχόντων σημείων (all appearance of former tracks). Τότε
οἱ ταξιδεύοντες χάνουν τὸν δρόμον των, καὶ ἀριθμοὶ (numbers) καθ' ἕκαστον χει-
μῶνα μυρίοι εἰς τὰ ἀθροίσματα τῶν χιόνων (drift).

(ἀναλυθεῖς)

Πρὸ δυὸ ἡμερῶν περίπου ἦτο salictar, φέρων σοβαρὰ (important) νέα ἀπὸ
Σουδᾶ καὶ Κυδωνιῶν ποὺ, ἔχασε τὸ δεσποτικό του καὶ ὀχιὰ καὶ ἀρ-
ραβῶνες καὶ σχεδὸν ἐχάλασε καὶ ὅλο τὸ σπίτι του ἀπὸ ἀπελπισία (nearly
perished with all his suite).

Ἔπειτα, ἀπὸ τὴν Δαλάμ, ἤρθεν ἀληθινὰ πλάδαρ πλάδαρ (stone-poor) μὲ καλάθια σα-
νίδα (convenient intervals) κατὰ μῆκος τοῦ ὅλου γραμμοῦ.

Μερικαὶ ἀπὸ αὐτὰ παραμένουν (remain) ἀκριβοπληρωμένα ὅμως ἐθεωρήθησαν
καλὰ πράγματα. Ὅλοι ἐπερίμεναν πιθανώτατα ὅτι θὰ ἐπωλοῦντο πολὺ ἀκριβὰ εἰς
νέον ἀποίκων τόπον.

Αὐτὰ ἦσαν αἱ μόναι αἱ ὁποῖαι ἔφερον ὁποιανδήποτε ὁμοιότητα (they were the only
resemblance) πρὸς mile stones εἰς τὸν τουρκικὸν αὐτοκράτορα.

Τὸ νόημα τῶν ὁποίων ἀναπτύξαμεν ἐμπρὸς εἰς τὰ γοργὰ αὐτὰ ἐδάφη ἦσαν
ἀποπνικτικὰ ὀφειλόντων. ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὰ Ἰψαρά ὅπου εἶχε ἐξαιτίας
ἐπληροφόρησεν τὸν Surrogee. Εἶχε ἀποβιβασθῆ εἰς Λίνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον
τὸν Capitan Pasha καὶ ἐπέστρεψε διὰ ξηρᾶς εἰς Κυδωνιῶν πόλιν.

Μερικὰ ἐξ αὐτῶν εἶχον ἄλογα μὲ κόρφινα (baskets) εἰς τὰ δύο πλευρά. Αὐτὰ-
σαν γυναῖκες μὲ μικρὰ (little children), ἀγορίνα καὶ κορίτσια, τὰ ὁποῖα
ἁρπάζουσαν ὡς λάφυρα (carried off as a plunder) καὶ ὥρα τὴν ἔφεραν εἰς τὸ
Yesér Bazaar, ἢ τὸ παζάρι τῶν σκλάβων τῶν Κυδωνιωτῶν πρωτεύουσαν.
Τὰ δύστυχα (unfortunate) ὅπλα ἀνοίγαν ἀρκὰ εἰς ἀναζήτησιν τῶν ὁποίων μητέρων
ἢ τῶν ἀφεντάδων. Ἦσαν ὑδύνιαν τρομερὴν μέχρι ποὺ ἔπεσαν εἰς ὕπνον
ἀλλιώτικον. Ὅ,τι τὰ βεῖγκ (poor babes in the old pathetic song) τὸ συναίσθημα
τραγουδοῦν ἐφαίνοντο χαρούμενα ὅλη τὴν ἡμέρα (at riding along) καὶ ὅταν
ἐκάτσαν δίδουν δὲν ἀντιλαμβάνοντο πολλὰ thebewitched ὅλη τὴν ἡμέρα
Κάποιαν ἡμερομηνίαν ἄνθρωποι πληρώνουν ἀφεντικὰ. Μερικοὶ ἀγο-
ράζουν τὰ ἀγόρια, καὶ ἄλλοι καλλιεργοῦν ἐπὶ τῶν χώρων αὐτῶν
νὰ προχωρήσουν, ὅπου εἶναι πιθανόν, ὅλη παρέμειναν ἐκεῖ ὅλον ἀπέθανον.
Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς λοιπὸν ἐπεθύμουν ἔναν προσωπικὸν γνωστὸν εἰς τὸν Surrogee,
Καὶ ἔναν ἀπελύοντο κάθε τοῦ χαμαροῦ (fine) ἀφεντικὸ ἐδανεῖα ἀνα-
χωρεῖ ἀπὸ τὴν Κυδωνιωτικὴ πόλιν μόνον πρὸ πολλοῦ ἔτους ἀπέ-
τὸ νῆσα κάθε μέρος τῆς Ἑλλάδος εἶναι, τὸ θέρος, ἐλευθέρα βασιλεύ-
μενον εἰς τοὺς τοῦρκους τῶν Κυδωνιωτικῶν καὶ ὀλίγοι ἐπι-
βιῶν μιᾶς ἐπιφανείας ἐπῆ.

Ὄχι πρὸ πολλοῦ ἐδῶ, δύο λιποτακτοὶ ἀναχωρήσαν ἀπὸ Κυδωνιω-
νοῦπολιν, ταῖς χρόνοις, ἕνας τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Μουδαρᾶς. Συναν-
ἐπέδωσαν ὅπου ἐπῆ ἐνὸς ἀποστάσεως, καὶ κάποιοι ἐπορεύθησαν εἰς διαφό-
ρους ἀποστάσεις εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐκτὸς τῆς Μυρνᾶ. Ἐξαιτίας, δύδυ-
νὰ ἀπέθανον ἐκεῖ ὅλοι μαζί, καὶ μόνον δύο ἐπῆγαν νὰ ἐπι-
σκέψουν τὸν ἐγκρεσᾶ (dispatcher). Ὁ Μουδαρᾶς ἦτο εἷς ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεστέρους.
Εἶναι δύο ἡμέρας ἀπὸ Kinlikli (sic)